

T	116-L

RIKSPOLISSTYRELSEN
RKP-A2

Protokoll fört vid förhör med Anna LISBETH
Christina Palme, f. 310314-0863.

Förhöret hållet i bostaden onsdagen den 3
november 1993 med början klockan 16.15.

Förhørsledare: krkom Paul Johansson.

Biträdande förhørsledare: krinsp Lars Hamrén.

Närvarande under förhöret var också Lisbeth
Palmes son Joakim Palme.

Lisbeth Palme underrättades om att avsikten med förhöret var att ställa kom-
pletterande frågor i anledning av mordet på maken, Olof Palme.

EVENTUELLA VARDAGSVANOR ELLER RUTINER INOM FAMILJEN.

Lisbeth Palme uppgav att var det någonting man saknade i familjen så var det
rutiner. Olof Palme var en mycket upptagen person och det var sällan det fanns
tid att gå ut ensam.

Det hände att man gick ut och åt på restaurang, vilket man gjort på onsdagen före
mordet då man besökte en restaurang på Kornhamnstorg, men det var sällan. Olof
Palme åt ofta ute genom sitt arbete så det fanns ingen attraktion i att gå ut de
gångar dom var hemma. Lisbeth Palme kunde vid förhöret inte erinra sig några
andra konkreta restaurangbesök men det hade hänt att dom besökt bakfickan vid
Operakällaren. Någon stamrestaurang hade dom inte. Lisbeth Palme har lämnat
en lista till polisen med bland annat uppgifter om restaurangbesök.

Biobesöken var mycket sparsamma. Någon gång per år. Det gick i perioder.
Teaterbesöken skedde kanske något oftare.

Sammanfattningsvis var det väldigt sällan man gick ut och det var en ojämn
frekvens som saknade mönster. På förfrågan om fredagarna kunde vara en sådan

dag man företrädesvis valde de få gånger man gick ut, uppgav Lisbeth Palme att så ej var fallet.

Lisbeth Palme tillfrågades om ett biobesök då dom skulle sett filmen Amadeus. Lisbeth Palme bekräftade uppgiften men detta besök hade varit långt innan. Dom skulle egentligen gått på teater men missat denna då den börjat tidigare än dom trodde. Istället blev det bio.

Tillfrågad om ett teaterbesök som skulle skett på Dramaten den 26 december 1985 där en man skulle uppträtt olämpligt mot Olof Palme, uppgav Lisbeth Palme att det låter osannolikt. Dom har några vänner dom brukar besöka för att fira födelsedag just den dagen. Något minne av att dom skulle varit på teater har hon inte.

Inte heller minns Lisbeth Palme något tandläkarbesök som Olof Palme skulle gjort den 12 februari 1986. Däremot erinrar hon sig ett besök hos tandhygienisten vid den tiden. Den typen av besök brukade av samordningsskäl regelmässigt registreras av A M Willsson på Statsrådsberedningen.

All post som var adresserad till Olof Palme gick till Rosenbad. Även post där Västerlånggatan 31 stod som adress. Det fanns en överenskommelse med posten. Lisbeth Palmes egen post kom till Västerlånggatan.

På förfrågan hur ofta Olof Palme gick ensam till och från arbetet uppgav Lisbeth Palme att hon inte kunde svara på det eftersom hon inte följde honom. hon vet inte heller hur pass ofta Olof Palme besökte partihögkvarteret på Sveavägen utan hänvisar frågan dit.

Olof Palme förde inte dagbok.

INNAN BIOBESÖKET DEN 28 FEBRUARI.

Lisbeth Palme tillfrågades om hon under dagen den 28 februari diskuterat eventuellt biobesök med Margareta Nuder på arbetet, så uppgav Lisbeth Palme att hon hade en vag minnesbild av detta. I så fall var det i kafferummet dit obehöriga inte har tillträde. Om Nuder sagt något om det så är det säkert riktigt. På förfrågan om dom kunde ha talat om filmen Bröderna Mozart uppgav Lisbeth Palme att hon ville minnas att det var filmen "Mitt liv som hund" som var aktuell. Hon kan dock inte utesluta att man talat om Bröderna Mozart som ett bland andra alternativ till filmer att se. Något minne av detta har hon dock inte.

På förfrågan om någon kunnat avlyssna det telefonsamtal som Lisbeth Palme hade

med Mårtens dåvarande fästmö Ingrid så uppgav Lisbeth Palme att det samtalet i så fall ringdes från hennes tjänsterum och ingen annan hade kunnat hört något.

Dom hade tidigare under åren besökt biografen Grand men Lisbeth Palme kan inte påminna sig när eller om det är flera gånger.

EVENTUELLA IAKTTAGELSER DEN 28 FEBRUARI.

I vanliga fall när man lämnar lägenheten på Västerlånggatan brukar man släcka ner i lägenheten. Om dom gjorde så även den 28:e februari kan Lisbeth Palme inte komma ihåg.

Efter att ha lämnat lägenheten gick dom Västerlånggatan-Yxsmedsgränd och sedan troligen Stora Nygatan till Kåkbrinken och därefter Munkbrogatan till tunnelbanestationen. Eventuellt kan dom också ha gått Yxsmedsgränd ända ner till Lilla Nygatan och denna fram till Kåkbrinken. Lisbeth Palme kan på förfrågan inte erinra sig några personer dom mött på vägen. I så fall bara något diffust minne av några ungdomar. Hon kan inte heller påminna sig några personer i tunneln till tunnelbanestationen.

På förfrågan om Olof Palme talade med spärrvakten så har Lisbeth Palme inget minne av detta men Olof Palme var tvungen att lösa biljett så det är rimligt att något sades mellan spärrvakten och Olof Palme.

Lisbeth Palme gjorde inga särskilda iakttagelser av personer på perrongen. Hon tror inte att det var speciellt mycket folk där. Inte heller kunde hon påminna sig något speciellt under resan med tåget eller under promenaden till biografen.

Tillfrågad om Olof Palme blev tilltalad av någon vid ingången till biografen uppgav Lisbeth Palme att hon inte minns något sådant men hon kan ha missat det eftersom dom kanske inte gick bredvid varandra just då.

På biografen sammanträffade dom med Mårten och fästmön. Dom träffade också paren Lidgard och Rosengren.

Efter bion samlades Olof, Lisbeth, Mårten och Ingrid vid bokhandeln bredvid Grand. Olof och Lisbeth Palme stod med ryggen snett mot bokhandeln medan Mårten och Ingrid stod framför dem, vända mot dem. Medan dom samtalande med varandra såg Lisbeth Palme att det stod en man snett bakom henne. På förfrågan hur långt avståndet var uppgav Lisbeth Palme att det var nära. På förfrågan om det var på armlängds avstånd så uppgav Lisbeth Palme att det var ungefär det avståndet. I och med att mannen upptäcktes avstannade deras samtal. På förfrågan om mannen kunnat höra vad dom talat om så tror Lisbeth Palme det, "men å

andra sidan var det inte mycket som sagts."

Lisbeth Palme kan inte lämna något signalement på mannen.

Lisbeth Palme kan inte komma ihåg några människor eller speciella iakttagelser under promenaden fram till mordplatsen. Det finns bara en mycket vag minnesbild att dom mött något par efter det dom passerat över Sveavägen, men minnesbilden är så vag att det också kunnat varit innan dom gick över Sveavägen. Dom passerade över Sveavägen vid Adolf Fredriks kyrkogata. Troligen gick dom från norra sidan av Adolf Fredriks kyrkogata snett över korsningen så att dom kom över på slutet av övergångsstället vid sydöstra hörnet av korsningen. När dom passerat Sveavägen och Lisbeth Palme ville att dom skulle titta i skyltfönstret till butiken Sari så uppfattade hon att Olof Palme dröjde något. Efteråt har Lisbeth Palme spekulerat i om han märkt att de var förföljda.

ANGÅENDE SIGNALEMENTET.

Beträffande händelsen och signalement från mordplatsen hänvisar Lisbeth Palme till tidigare förhör.

Lisbeth Palme tillfrågades om hon nämnt något om att den man hon tidigare beskrivit också skulle haft ett utseende som efter missbruk. En uppgift som inte finns med i tidigare polisprotokoll. Lisbeth Palme uppgav att när hon skulle beskriva mannen och uppskatta dennes ålder sagt att hon "möjligen uppskattat åldern för högt för om man har missbrukat kan man se äldre ut". På förfrågan hur Lisbeth Palme menade, svarade hon att det var "en känsla".

Lisbeth Palme hade tyckt att mannen hade ett skrämmande utseende. Han hade dröjt sig kvar som en "fördröjd reaktion". Han hade sedan rört sig med studsande steg. Han avvek i rörelsemönstret.

På förfrågan om Lisbeth nämnt något om att hon haft en känsla av att mannen inte var ensam uppgav Lisbeth Palme att den känslan inte hänförde sig till händelser eller iakttagelser på mordplatsen utan på spekulationer kring om de män som Lisbeth Palme iakttagit utanför bostaden kunde vara inblandade.

FANTOMBILDEN.

När fantombilden publicerades tyckte Lisbeth Palme att den var fel. Lisbeth Palme ringde upp Ulf Dahlsten och pratade om detta. Lisbeth Palme föreslog att polisen hör Dahlsten om dennes minnesbild av telefonsamtalet.

LIVVAKTSSKYDDET.

Lisbeth Palme tyckte systemet med livvakter ej fungerade vid oplanerade aktivi-

teter. Det tog lång tid och ibland svarade dom ej. Det var sämre än på 70-talet. Vid ett tillfälle när Alva Myrdahl låg för döden hade Ólof Palme ringt efter livvakterna men dom svarade ej varför han fick ta sin egen bil. Livvakterna hade inte personsökare så man kunde nå dem den vägen och inte heller mobiltelefoner. Vid ett tillfälle, efter mordet då Lisbeth Palme själv hade livvakter, hade livvakterna fått stanna vid en telefonkiosk för att kunna ringa.

USTASJA.

På Sabbatsbergs sjukhus hade Lisbeth Palme spontant nämnt sin reflektion om hotbilden med Ustasja för en polisman, med tillägget att det var något man skulle ha i bakhuvudet. För den polismannen nämndes inga andra alternativ. Lisbeth Palme hade känt en välmotiverad oro för Ustasja sedan mordet med Baresic. Dessutom hade det nyligen fattats beslut som gick emot Baresic. Några andra direkta skäl att misstänka Ustasja fanns inte. Vid samtal med Wellander ombads Lisbeth Palme att associera till iakttagelser eller liknande som kunde sättas i samband med mordet. Vid det tillfället nämndes andra alternativ enligt Lisbeth Palme.

EVENTUELLA HOTBILDER.

Lisbeth Palme har aldrig märkt några fientliga reaktioner mot sig själv. Hon har inte upplevt något på sitt arbete som känts oroande. På förfrågan uppger hon sig inte arbetat med vårdnadsfrågor.

Det finns inte heller någon i familjen Palmes bekantskapskrets som hade anledning hysa agg till dem.

Det förekom att folk kom fram till dem när dom var ute och gick, för att prata. Vid ett tillfälle, det kan ha varit hösten -85, hade det kommit fram en man till dem på Slottsbacken och tagit tag i Olof Palmes arm och klämt åt samtidigt som han var mycket aggressiv. Lisbeth Palme hade fått bryta loss mannens fingrar från maken. Efteråt hade Olof Palme blåmärken efter fem fingrar på armen. Mannen var ca 45 år och blond. Lisbeth Palme kommer inte ihåg vad mannen sagt. Hon känner inte igen mannens utseende varken från förr eller senare.

Olof Palme var också förföljd av Alf Enerström genom dennes annonser. Lisbeth Palme tyckte att man borde titta på Enerströms bidragsgivare.

Gustav Petrén, justitierådet, förföljde Olof Palme via massmedia.

EAP som hon berättat om vid tidigare förhör hade demonstrerat utanför deras

bostad på Västerlånggatan och dom sålde bland annat palmefientliga dekaler utanför NK utan att ha tillstånd. Lisbeth Palme hade uttryckt sin förvåning att det fått fortgå. Lisbeth Palme hade vid ett annat tillfälle ringt till polisen för att dom skulle köra bort EAP-demonstranter utanför bostaden på Västerlånggatan men fått svaret att hon kunde göra det själv.

Olof Palme brydde sig inte så mycket om dem som förföljde honom. Själv tog han itu med förföljelse av andra.

Lisbeth Palme tillfrågades om den så kallade Harvardaffären ökade hätskheten mot Olof Palme. Hon uppgav att den användes i den allmänna förföljelsen av Olof Palme samt i valrörelsen av Bildt och andra som politiska "dirty tricks".

Tillfrågad om förföljelsen ökade de sista 6 månaderna så ansåg Lisbeth Palme att den då ökade till ett crescendo. Förföljelsen skedde i media. Dom sista veckorna innan mordet hade dom talat om det, vilket dom i vanliga fall inte gjorde. Man kan inte utesluta att förföljelsen kan ha påverkat någon våldsbenägen människa.

Paul Johansson
Krkom.

Protokollet genömläst och godkänt.

Utskriftsdatum 1993-11-08/EÅ.